ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 283

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
2
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 11 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 6 Λ.46
ΤΙΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 21.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 11.1. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤΙΟΔΥΤ. ΜΕΤΡΙΟΙ
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ -ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 753,6

ΔΗΜΟΚΟΠΙΑΙ

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν πολεμικῶν χρεῶν μας μὲ τὴν Ἀγγλίαν ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ καιρίως ἀδικουμένη. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οὐδεμία δύναται νὰ χωρήσῃ ἀντίθετος γνώμη, ἐγκαίρως δὲ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης διεμαρτυρήθημεν κατὰ τῶν Ἀγγλικῶν ἀπόψεων καὶ διεκηρύξαμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς, εἰσελθοῦσα εἰς τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον ἐκ τῆς παραφόρου πρωτοβουλίας τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν ὑπηρέτησε διόλου τὴν ἰδικήν της ὑπόθεσιν, ἀλλὰ μόνον τὴν ὑπόθεσιν τῶν Συμμάχων. Τὸ δὲ λεγόμενον κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁ διχασμὸς τοῦ κράτους καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ὅσα συνέβησαν, ἡμᾶς μὲν ἔβλαψαν, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ἐνῷ ἀντιθέτως ὠφέλησαν τοὺς Συμμάχους, αἱ περὶ τῆς νίκης τῶν ὁποίων ἐλπίδες κατὰ τὴν παρωχημένην ἐκείνην ἐποχὴν ἦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀμφίβολοι. Ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον, τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον τῶν Συμμάχων θὰ ἐγκατελείπετο, καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὁ πόλεμος θὰ ἐχρόνιζε: Αὐτὴ ἴσως ἡ συμμαχικὴ νίκη θὰ διεκυβεύετο, ἂν πιστεύσωμεν τοὺς στρατιωτικοὺς κύκλους, οἱ ὁποῖοι διατείνονται ὅτι ὁ πόλεμος δὲν ἐκρίθη εἰς τὸ Δυτικὸν ἀλλὰ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Αἵμου.

Δὲν ὑπηρετήσαμεν ἑλληνικά, ἀλλὰ συμμαχικὰ συμφέροντα μεταχόντες τοῦ πολέμου, ὠδυρόμεν δὲ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν παρετείναμεν τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν δύο ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκουμενικοῦ πολέμου. Ταῦτα πάντα εἶναι γνωστά. Καὶ εἶναι ἀναρίθμητα τὰ ἐπιχειρήματα ἐκείνων, οἵτινες, ὡς ἡμεῖς, ὑποστηρίζουν, ὅτι πληρώσαντες αἷμα ὑπὲρ τῆς συμμαχικῆς νίκης θὰ ἦτο ὁδυνηρὸν καὶ θὰ ἦτο ἄδικον νὰ πληρώσωμεν καὶ χρῆμα—τὸ χρῆμα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχομεν, καὶ τὸ ὁποῖον μᾶς χρειάζεται διὰ ν' ἀποκαταστήσωμεν τὰ θύματα τῆς ἀπὸ τοῦ 1917 ἐγκαινιασθείσης ἀμελετήτου πολιτικῆς.

Τὸ ζήτημα ὅμως ἔχει καὶ ἄλλην πλευράν. Τὸ ζήτημα ὅμως ἀντιμετωπίζεται καὶ ἀπὸ ἄλλης ρεαλιστικῆς σκοπιᾶς. Ἐφ' ὅσον οἱ Ἄγγλοι θέτουν ὡς προϋπόθεσιν πάσης ἐν τῷ μέλλοντι οἰκονομικῆς ἀρωγῆς τὸν προηγούμενον διακανονισμὸν τῶν ἑλληνικῶν πρὸς αὐτοὺς πολεμικῶν χρεῶν, θὰ ἦτο γελοῖον νὰ ἐπιμείνωμεν ἀρνούμενοι. Ἡ δὲ ἄρνησίς μας θὰ εἶχε κάποιαν λογικήν, μόνον ἂν ἠδυνάμεθα ἀκινδύνως νὰ παραμερίσωμεν τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μόνον ἂν διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων ἠμπορούσαμεν νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα, νὰ ἀποκαταστήσωμεν τοὺς πρόσφυγας, νὰ σταθεροποιήσωμεν τὴν δραχμὴν καὶ γενικῶς νὰ τονώσωμεν τὴν ἐθνικήν μας παραγωγὴν καθιστῶντες ἀνεκτοτέραν τὴν διαβίωσιν ὅλων τῶν τάξεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ἀλλ' ἂν μόνοι μας δὲν δυνάμεθα ν' ἀποκαταστήσωμεν τὴν οἰκονομικήν μας ἰσορροπίαν καὶ νὰ ἐπανεύρωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καλὸν θὰ ἦτο νὰ χαλινώσωμεν τὴν γλῶσσάν μας, δηλαδὴ νὰ παύσωμεν τὴν δημοκοπίαν.

Ἐπὶ τέλους οἱ κυβερνῶντες τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν ἔχουν ὀλιγώτερον πατριωτισμὸν ἀπὸ τοὺς ἀρειμανίους ἀρθρογράφους, ὁ δὲ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν φιλοδοξεῖ φυσικὰ νὰ ἐπιστέψῃ τὴν πολιτικήν του σταδιοδρομίαν καθυποτάσσων τὴν χώραν εἰς τοὺς ξένους.

Μία ἑορτὴ εἰς τὰ Παρίσι

Ὅσοι ἀγαποῦν ἀκόμη τὴν Ἑλλάδα

Τὸ γεῦμα τῶν φιλελλήνων

Τὸ γεῦμα τῶν Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων ἐν Παρισίοις ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς πολὺ παλαιοτέραν ἐποχήν, ἡ ἐθνική μας ἀνεξαρτησία ἦτο διὰ τοὺς Γάλλους φιλέλληνας, ἡ ἑορτὴ τῆς ἐλευθερίας. Τὴν παλαιὰν αὐτὴν συνήθειαν ἐπανέλαβον ὅλοι μαζὶ οἱ ἐδῶ Ἑλληνικοὶ σύλλογοι, ὀργανώσαντες μίαν ἑσπερίδα εἰς τὸ Παλαὶ ντ' Ὀρσαί, καὶ προσκαλέσαντες ὅσους ἔχομεν ἐδῶ φίλους καὶ θαυμαστάς. Μία ἑορτὴ ἀξιοπρεπὼς ἑλληνική, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν πολλοὶ Γάλλοι, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ναυτικῶν κ. Γεώργιον Λέγκ. Ὁ κ. Μπριὰν καὶ ὁ κ. Παινλεβὲ ἔστειλαν ἀντιπροσώπους. Ἦσαν ὅμως παρόντες ὁ στρατηγὸς Μπορντῶ, ὁ κ. Μωρὶς Κρουαζὲ τοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ κ. Γκωβαὶν, ὁ κ. Φουζέρ, ὁ κ. Γάστον Ντεσσάν, ὁ κ. Ὠλάρ, ὁ κ. Φριμπούρ, ὁ βαρὼνος Φαβιέρος καὶ ἄλλοι.

Μία συγκέντρωσις ποὺ ἔδωσε ἀφορμὴν νὰ ἀκουσθοῦν ὡραῖα λόγια διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ μία καλλιτεχνικὴ ὀργάνωσις ποὺ ἔδωσε εἰς τοὺς ξένους φίλους μας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκούσουν ἑλληνικὰς συνθέσεις πολὺ καλάς, διεθνῶς καλάς, ὅπως τοῦ Πετρίδη καὶ τοῦ Πονηρίδη καὶ νὰ χαροῦν ἀπὸ τὸν ρυθμὸν τῶν δημοτικῶν μας τραγουδιῶν τὰ ὁποῖα κελαϊδοῦν τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀγάπην, ὅπως τὰ πουλιὰ ποῦ:

«Ὅλα κελαϊδοῦσαν κ' ἔλεγαν χαρὰ στὴν ὠμορφιά σου».

Ἡ Δὶς Φ. Σκαραμαγκᾶ ἐτραγούδησε μὲ τέχνην καὶ γλυκύτητα.

Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Ὁ λόγος τοῦ κ. Καραπάνου

Σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε ὑπουργέ, διότι εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ δεχθῆτε τὴν προσκλησίν, ἅπως συμμετάσχητε τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς. Ἡ παρουσία σας ἀποτελεῖ νέον τεκμήριον τῆς συμπαθείας καὶ τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπαύσατε νὰ τρέφετε ἔναντι τῆς χώρας μας, καὶ εἰς αὐτὴς ἀκόμη τὰς ὀυσχερεστέρας στιγμὰς τῆς ἱστορίας μας. Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐπαναλάβω τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ νὰ προσθέσω τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, τῶν ὁποίων οἱ ἀξιωματικοὶ τυχάνουν σήμερον ἐν Γαλλίᾳ τόσον ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς. Εὐχαριστῶ ἐπίσης τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ ἀντιπροσωπευθοῦν ἀπόψε.

Εἴμεθα δὲ τοσούτω μᾶλλον εὐτυχεῖς βλέποντες, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις συμμετέχει τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης, καθόσον, εἰς ὅλην τὴν ἐθνικήν μας ζωήν, τὸ ὄνομα τῆς Γαλλίας εἶναι ἀναγεγραμμένον εἰς κάθε σελίδα τῆς ἱστορίας μας.

Ἡ Ἐπέτειος τὴν ὁποίαν ἑορτάζομεν σήμερον, εἶναι μία μεγάλη ἡμέρα δι' ὅλους τοὺς φίλους τῆς ἐλευθερίας. Δικαιούμεθα νὰ ὑπερηφανευόμεθα δι' αὐτήν, ὄχι μόνον διότι σημαίνει τὴν αὐγὴν τῆς ἀπελευθερώσεώς μας, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἡμέρα αὕτη συμβολίζει τὴν δυνατὴν ἀναγέννησιν τῆς φυλῆς, ἥτις ἔκτοτε καταλαμβάνει τὴν θέσιν της εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν, ἀναμένουσα τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ρόλου της εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν.

Μοὶ εἶναι ἀπείρως πολύτιμος ἡ παρεχομένη εἰς ἐμὲ εὐκαιρία νὰ προπίω εἰς ὑγείαν τῶν ξένων μας καὶ νὰ τονίσω τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εἰς αὐτοὺς τὰς εὐχαριστίας μας, διότι ἔσχον τὴν καλωσύνην νὰ παρακαθίσουν εἰς τὴν τράπεζάν μας, καὶ νὰ ἀπευθύνω εἰς αὐτοὺς τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ τοὺς ὀνομάσω μὲ κάπως ὀχρηστευθὲν σήμερον, ἀλλὰ τόσον προσφιλὲς εἰς τὰς καρδίας μας ὄνομα, φιλέλληνας.

Συγκεκινημένος ἀποτίω φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην τῶν εὐγενῶν Γάλλων, στρατιωτῶν τῆς ἐλευθερίας, οἵτινες δημιουργοῦντες τὴν λέξιν φιλέλλην, ἔδωσαν, πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν γόνιμον προσπάθειάν των καὶ τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς των.

Εἰς τὴν καρδίαν τῆς Γαλλίας κυρίως ἐζήτησεν ἡ Ἑλλὰς τὴν συμπάθειαν, ἡ ὁποία ἀνυψώνει καὶ δίδει τὴν δύναμιν ἐπιδιώξεως τῶν πεπρωμένων της. Καὶ ὅπως, εἰς τὸ παρελθόν, κάθε σελὶς τῆς ἀρχαίας μας ἱστορίας ἔτυχε τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως καὶ παρέσχεν, ἐπιτρέψατέ μου τὴν φράσιν, μαθήματα εἰς πολλὰς γενεάς, τοιουτοτρόπως εἰς τὴν σύγχρονον ζωήν, ἀναλαμβάνομεν βαθμηδὸν τὰ ἀγαθά μας, συνδόμενοι πρὸς ἐκείνους, οἵτινες εἶχον καλύτερον κατανοήσει τὰ διδάγματά μας καὶ οἵτινες ὄχι μόνον μᾶς τὰ ἀποδίδουν σήμερον, ἀλλὰ μᾶς προσφέρουν καὶ τὰς προόδους, τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοι ἐπετέλεσαν.»

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κρουαζὲ

Ὁ κ. Μωρὶς Κρουαζὲ, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, εἶπε κατόπιν τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ὡραῖοι λόγοι, τοὺς ὁποίους ἠκούσαμεν, δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ συγκινήσουν ζωηρῶς ὅλους τοὺς ἐδῶ παριστάμενους Γάλλους. Ἂς ἐπιτρέψουν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Γαλλοελληνικοῦ Συνδέσμου νὰ διαβεβαιώσῃ ἐπ' ὀνόματι των τὸν κ. Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι συμμεριζόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας τὰ συναισθήματα, τὰ ὁποῖα εὐγλώττως ἐξέφρασεν. Ἄλλως τε δὲν εἶναι φυσικὸν νὰ θεωρῶμεν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ἑορτὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς ἑορτὴν γαλλικήν, ἐπίσης δὲ ὡς ἑορτὴν ὁλοκλήρου τοῦ Ἐυρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ; Πράγματι, ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα δὲν ἐξεπήδησαν, σὰν καθαρὰ καὶ πλουσία πηγή, αἱ μεγάλαι ἐμπνεύσεις, αἵτινες τιμοῦν τὴν ἀνθρωπότητα; Καὶ εἰς τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα δὲν βλέπομεν στερεουμένας μερικὰς ἀπὸ τὰς καλυτέρας ἐλπίδας τῆς δημοκρατίας, τοῦ δικαίου τῶν λαῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας;»

Κλείνει ἕνας αἰὼν τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἀφ' ὅτου τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων τοῦ Κόλπου τοῦ Ναυαρίνου ἐφώτισε τὴν αὐγὴν τῆς ἀνεξαρτησίας σας. Εἰς τὸ ἑκατονταετὲς αὐτὸ διάστημα, πολὺ βραχὺ διὰ τὴν ζωὴν ἑνὸς ἔθνους, ὁποῖον μέγα ἔργον ἐπετελέσθη! Σιγὰ-σιγά, διὰ μέσου πόσων δυσχερειῶν! τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἑλληνικῶν ἐδαφῶν ἡνώθη ἐκ νέου, ὡσαν κάποια μυστικὴ δύναμις, εἰς πεῖσμα τῶν ἀντιστάσεων τῆς πολιτικῆς, νὰ τὰ εἵλκυεν ἀκατανικήτως πρὸς ἄλληλα. Ἐπρόκειτο ὅμως πράγματι περὶ δυνάμεως μυστικῆς; Ὄχι, κύριοι, ἡ δύναμις αὐτὴ ἔχει ὄνομα: Εἶναι ἡ πατριωτικὴ πίστις, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυσε πάλλουσα εἰς τὴν καρδίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Τὴν πίστιν αὐτὴν δὲν τὴν βλέπομεν καθημερινῶς δρῶσαν; Χάρις εἰς αὐτὴν ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη, πρὸ τῆς ἐκπλήκτου Εὐρώπης, νὰ προσδεχθῇ ἔνα κῦμα προσφύγων, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν αἰφνιδίως ἐπ' αὐτῆς, νὰ τοὺς ἐξεύρῃ κατοικίας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὕπαρξίν των καὶ τέλος νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃ ὁριστικῶς, εὐρὺ ἔργον τιτάνιον καὶ διομηχανικὸν σύνολον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδῇ νέα πηγὴ παραγωγῆς καὶ εὐημερίας δι' αὐτήν.

Καὶ κατέληξεν ὁ κ. Κρουαζέ, ἐκφράζων πάλιν τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα καὶ προπίνων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς προόδου της «ἥτις θὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν πολιτῶν της καὶ τῆς συνέσεως τῶν πολιτικῶν της.»

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Εἰς τὸ ἀεριθώριον τῆς Ἱστορίας

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

(Ἡ τουρκικὴ ἀοριστικὴ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἡ εὐθύνη τῆς Βουλγαρίας διὰ τὸν δεύτερον Βαλκανικὸν πόλεμον)

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»,

Θεωῶ καθῆκόν μου ὡς Ἕλληνος νὰ μὴ ἀφίσω ἀνταπάντητον τὸ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» δημοσιευθὲν τὴν 31 Μαρτίου ἄρθρον ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Κου Οὐίντον Τσῶρτσιλ ἐν σχέσει πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν Βουλγάρων — Ἑλλήνων καὶ Σέρβων κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, καθόσον τὸ δημοσίευμα τοῦτο μὴ ἀνταποκριόμενον πρὸς τὰ πράγματα δύναται νὰ ἀποβῇ δυσάρεστον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑστεροφημίαν ἐν τῇ ἐξιστορήσει τῆς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Ὅσα ἀναφέρει ὁ Κος Τσῶρτσιλ ἐν ἀρχῇ περὶ τῶν διαθέσεων τῶν Τούρκων ἔναντι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐν μέτρῳ τινὶ μόνον ἀκριβῆ. Δὲν πρέπει νὰ παρίδῃ τις ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν Νεοτούρκων ἐν Τουρκίᾳ, οὗτοι προσεποιήθησαν ὅτι θέλουν νὰ ἐγκαινιάσουν ἀνεξάρτητον Τουρκικὴν πολιτικὴν ἐπερειτοιήθησαν ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς Μ. Δυνάμεις μέχρις οὗ ἠνόησαν ὅτι ἦτο ἀδύνατος δι' αὐτοὺς τοιαύτη πολιτεία καὶ ἐπανῆλθον μεγάλοις βήμασιν εἰς τὴν τοῦ Ἀδδοὺλ Χαμίτ, ἤτοι τὴν Γερμανικήν.

Ἡ νέα αὕτη πολιτικὴ ἦτο ἐιμφανὴς ἐκ τῶν ἑξῆς περιστατικῶν ἀποδεικνυόντων πασιφανῶς αὐτήν.

Α') Ἡ Τουρκία ἐκήρυξε γενικὴν ἐπιστράτευσιν, κατήργησε τὰς διομολογήσεις καὶ ἔθεσε συγκεντρώνουσα τὸν στρατόν της καὶ ἐξοπλίζουσα αὐτὸν ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς κηρύξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Β') Ἡ Γερμανία τῇ συνεννοήσει τῆς Τουρκίας, ἐδδομάδα πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου, κατὰ τύχην δῆθεν εἶχεν ἀποστείλει μέγα φορτηγὸν ἀτμόπλοιον πλέον τῶν 10 χιλιάδων τόννων χωρητικότητος διευθυνόμενον δῆθεν ἀλλαχοῦ, πλὴρες δὲ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ὡς καὶ γαιανθράκων εἰς Βηρυτόν, ὅπου πρὸς φανερισμὸν τῶν ἐμπολέμων οἱ Τοῦρκοι κατέσχον τυπικῶς πλοῖόν τι καὶ φορτίον μεταχειρισθέντες ὅλον τὸ ὑλικὸν διὰ τὸν στρατὸν αὐτῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐκστρατείας.

Γ') Ἡ εἴσοδος τῶν «Γκαῖμπεν» καὶ «Μπρεσλάου» εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ ἡ δῆθεν ἀγορὰ αὐτῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας πρὸ τῆς ἐξόδου ταύτης εἰς πόλεμον.

Οὕτω ἡ ἀναφερομένη κατάσχεσις τῶν δύο ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευαζομένων Τουρκικῶν θωρηκτῶν μόνον προφάσις ὑπῆρξεν ὅπως ἐξοργίσῃ τὴν Τουρκίαν ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, καὶ μάλιστα τὸν Ὀθωμανικὸν πληθυσμὸν τῆς αὐτοκρατορίας.

Ὑπερβάλλει ὄντως ὁ Κος Τσῶρτσιλ τὸ ἐν διαφέρον τῶν Τούρκων ὑπὲρ τοῦ στόλου αὐτῶν ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ δῆθεν ἔραστοι ὑπὲρ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Στόλου πᾶν ἄλλο ἢ αὐθόρμητοι ὑπῆρξαν, ἐπιβληθέντες διὰ τῆς βίας οὐ μόνον ἐπὶ τῶν Ὀθωμανῶν κατοίκων τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν τοιούτων.

Ὡς πρὸς τὸν κυρίως Βαλκανικὸν πόλεμον καὶ τὸν ἐπακολουθήσαντα Βουλγαρο — Σερβο — Ἑλληνικὸν τοιοῦτον, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἂν φαινομενικῶς τὸ πλεῖστον βάρος τῶν πολεμικῶν ἐπαχειρήσεων ἔλαχεν ἐπὶ τῶν Βουλγάρων τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τούτων δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο ἄνευ τῆς συμπράξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου, ἐμποδίσαντος τὴν Τουρκίαν νὰ μεταφέρῃ τὸν ἐν Ἀσίᾳ στρατόν της ἐγκαίρως ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ μετώπου. Ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ Βουλγαρία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ ἄλλοία πολεμικὰ ἀποτελέσματα κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐὰν ἀντὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Καβάλλαν πρὸ τῶν Ἑλλήνων, δι' ἀποσπάσεως πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος σπουδαίας αὐτῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ἐχρησιμοποίει ταύτην κυρίως κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπίσης ἐὰν δὲν ἀπέκρουε κατόπιν τὴν προσφερθεῖσαν Ἑλληνικὴν βοήθειαν πρὸς κατάκτησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Δέον ὡσαύτως νὰ σημειωθῇ μία σπουδαία ἱστορικὴ ἀνακρίβεια εἰς ἣν περιέπεσεν ὁ Κος Τσῶρτσιλ ἐν τῷ φιλοβουλγαρισμῷ του διϊσχυριζόμενος, ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ κατακτηθέντος ἐδάφους, εἶχε ἐκ τῶν προτέρων λεπτομερῶς καθορισθῇ ὑπὸ τῶν τεσσάρων συμμάχων διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους συνθήκης. Τοιαύτη ὅμως συνθήκη δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ μόνον μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ὡς γνωστόν, οὐχὶ δὲ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος.

Δὲν ἦτο δυνατὸν κατ' ἀκολουθίαν νὰ δικαιολογῆται ἡ ἀπαίτησις τῆς Βουλγαρίας πρὸς παράδοσιν εἰς αὐτὴν τῶν κατακτήσεων τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ πλείστου τῶν Σέρβων, ἀφιεμένη μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Κρήτης, περὶ ἧς καὶ μόνον ἐπρονόει ρητῶς ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συνθήκη.

Τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου πρὸς δημιουργίαν ταραχῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ δι' αὐτῶν ὁλοσχερῆ κατάληψιν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διαμενουσῶν Βουλγαρικῶν μεραρχιῶν, τὴν Βουλγαρικὴν παρασπονδίαν, τὴν δολίαν ἐπίθεσιν τῶν ἐντὸς τῆς Θεσσαλονίκης Βουλγαρικῶν στρατευμάτων κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν, χαρακτηρίζει ὁ Κος Τσῶρτσιλ, ὡς ἓν τινι μέτρῳ βιαίαν καὶ μόνον ἄμυναν τῶν Βουλγαρικῶν συμφερόντων. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ κυρία καὶ μόνη αἰτία τοῦ δευτέρου Βαλκανικοῦ πολέμου, ἐξῆλθε μειωμένη καὶ πάλιν ὄχι σημαντικὸς ἐκ τοῦ πολέμου τούτου (ἀφοῦ ἀπέκτησε μέρος τῆς Θράκης) διὰ τοῦτο ὑπεύθυνος εἶναι αὕτη καὶ μόνη.

Εἶναι δὲ ὀρθὴ ἡ κρίσις αὕτη ἀφοῦ καὶ διὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, οἱ σύμμαχοι ἐπέμεναν καὶ ἠνάγκασαν τὴν Γερμανίαν νὰ ὁμολογήσῃ ἄκουσα ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ κυρία αἰτία τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου.

Διὰ τοὺς ἄνω λόγους ἐκρίναμεν ὅτι ἔπρεπε διὰ τὴν ἱστορίαν νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ γνωσθῇ ὅτι ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν παρασπονδίαν τῆς Βουλγαρίας, νομισάσης ἑαυτὴν ἀρκετὰ ἰσχυρὰν ὥστε νὰ καταστρέψῃ στρατιωτικῶς τοὺς τέως συμμάχους της καὶ νὰ ἡγεμονεύσῃ πράγματι τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου.

Ἐὰν ἠτιήθη ἦτο δίκαιον νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν ἐπλήρωσε ὀλιγώτερα τῶν ὅσων ἔδει, ἀφοῦ τῇ ἐπετράπη νὰ καταλάβῃ ἐδάφη ἐντελῶς Ἑλληνικὰ μετ' ἐλαχίστου Βουλγαροφώνου πληθυσμοῦ, μηδόλως συνδεόμενα μετ' αὐτῆς, οὔτε ἱστορικῶς, οὔτε γεωγραφικῶς, οὐδὲ ἐθνολογικῶς. Τὰ δὲ παραχωρηθέντα ἐδάφη εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα εἶχον τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὥστε οἱ δῆθεν Βούλγαροι κάτοικοι αὐτῶν παρὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Κου Τσῶρτσιλ ὅτι κατεπιέζοντο ὑπὸ ζυγὸν δυσβάστακτον τῶν Ἑλλήνων, μετὰ δεκαετεταετῆ τοιαύτην ὑποδούλωσιν ἠρνήθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον νὰ μεταναστεύσωσιν εἰς Βουλγαρίαν, ὡς ἐδικαιοῦντο ἐὰν ἤθελον.

Κατ' ἀντίθεσιν λησμονεῖ τὴν διαγωγὴν τῶν Βουλγάρων ἔναντι τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν τῶν χωρῶν τῶν καταληφθεισῶν ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν φοβερῶν καὶ μόνον Βουλγαρικῶν ἀγροιοτήτων ἐπιρρίπτει ταύτας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐπιμάχων.

Π. Ι. Δ.

Ἡ ἐκκένησις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς Ἀθηνῶν χθὲς ἐκ τῶν Ἀμπελοκήπων διὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Μαραθῶνος

Ἀπὸ τῆς αὔριον Κυριακῆς

Ἡ «Πρωΐα» δ' ἀρχίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀριστουργηματικοῦ μυθιστορήματος τοῦ Σταντὰλ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ

Αὔριον Κυριακὴν

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΚΥΛΟΤΤΑ

Ἕνας τρομερὸς κίνδυνος μᾶς ἀπειλεῖ. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ κιτρίνου

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 960	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ. 4
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 500	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ 15

Ομόφωνοι αποδείξεις πληρωμής εἰνε ἔγκυροι ἐὰν ὑπογραφῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δ. Παπαγεωργίου καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΚΗΠΟΥ ΟΘΕΝΟΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΝ ΤΙΡΠΙΤΖ

Ἐὰν σκοπὸς μας ἦτοι νὰ δόσωμεν τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐπιφυλακτικῆς ἀκριβείας τῶν ἀναφερομένων γεγονότων, τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρχικῆς ἀπολύτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὴν σκοπιμότητα τοῦ γεγονοτικοῦ λόγου τοῦ κυβερνήτου τοῦ 4ου ἀρματίου δικτύου, ἐν ἐκείνοις ὁ ἀνώνυμος ἀναγνώστης θὰ ἀνεῦρεν ἀξιόπιστον τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ ἀναφερομένου ἀξιωματικοῦ.

Ἡ κυβέρνησις ἀφιείλε, ὡς ἔκριθεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπιστρατείας, τὰ δεῖγμα τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πεσόντων ἀξιωμάτων καὶ τὰ τῶν ἀπόστρατων ἀξιωμάτων τῶν ἀποστρατευθέντων ἐν τῷ ἀγῶνι ἐπιστολῶν τῶν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΔΥΣΧΕΡΗΣ Η ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΔΕΝ ΣΥΖΗΤΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΟΑΛΒΑΝΙΚΗΣ

Ο ΦΑΝ ΝΟΛΙ, ΒΟΗΘΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΑΝΤΙΙΤΑΛΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

ΡΩΜΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ Ἰταλικὸς τύπος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν διὰ μακρῶν συζήτησιν ἐπὶ τῆς Ἰταλοσερβικῆς διενέξεως, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπὸ τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς δημοσιευθείσης πληροφορίας, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ ἐγκαθίδρυσις μονίμου ἐλέγχου εἰς τὰ Ἰταλοσερβικὰ σύνορα καὶ ὅτι ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως Ἰταλίας καὶ Σερβίας. Κατὰ τὸ Γαλλικὸν πρακτορεῖον, ἡ Σερβία θὰ κυρώσῃ τὰς συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο, ἡ δὲ Ἰταλία θὰ δεχθῇ ἀναθεώρησιν τοῦ Ἰταλοαλβανικοῦ συμφώνου.

Σχολιάζουσα τὰς πληροφορίας ταύτας ἡ «Τζορνάλε ντ' Ἰτάλια», τονίζει ὅτι οὐδεμία συσχέτισις δύναται νὰ γίνῃ μεταξὺ τοῦ Ἰταλοαλβανικοῦ συμφώνου καὶ τῶν συμβάσεων τοῦ Νεττοῦνο. Ὁ κίνδυνος, λέγει, ὑφίσταται οὐχὶ εἰς τὰ Ἰταλοσερβικά, ἀλλὰ εἰς τὰ Ἀλβανοσερβικὰ σύνορα. Ἡ κύρωσις τῶν συμβάσεων τοῦ Νεττοῦνο θὰ εἶνε ἁπλῆ ἀπόδειξις διεθνοῦς νομιμότητος, ἐνῷ ἡ μὴ κύρωσις αὐτῶν ἀποδεικνύει τὴν οὐσιαστικὴν ἔλλειψιν Ἰταλοσερβικῆς ἐγκαρδιότητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλοαλβανικήν, συνεχίζει ἡ Ἰταλικὴ ἐφημερίς, ἡ Ἰταλία διηυκρίνησεν ἤδη, ὅτι οὐδεμίαν δέχεται συζήτησιν ἐπ' αὐτῆς, ὅπως δὲν ζητεῖ διευκρίνησιν τῆς γαλλοσερβικῆς καὶ τῶν ἄλλων πολλαπλῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ἔχει συνάψει ἡ Γαλλία καὶ αἵτινες ἀπειλοῦν μεγαλύτερα συμφέροντα.

«Καλὴ εἶνε ἡ ἀρχὴ «τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανικούς», ἐπιλέγει, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει «τὰ Βαλκάνια εἰς τὴν Σερβίαν».

Ἡ «Τριμποῦνα» ἀναπτύσσει τὴν ἰδίαν ἀποψιν καὶ τονίζει: «Δὲν ἀσκοῦμεν πολιτικὴν προσώπων εἰς τὴν Ἀλβανίαν· θέλομεν ἁπλῶς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκεραιότητός της». Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα γράφουν καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες.

Ἡ ἐντύπωσις τῶν ἐνταῦθα κύκλων εἶνε, ὅτι οὐδεμία συνεννόησις εἶνε πιθανή, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀλβανία δὲν δεσμεύεται πρὸς τὴν Σερβίαν διὰ συμφώνου ἐμείου πρὸς τὸ ἰταλοαλβανικόν.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1. (Ἀσύρματος).—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου, οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ἡ Νοτιοσλαυΐα θὰ συνάψῃ συμφωνίαν μετὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ ἐπικυρώσῃ τὰς συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο ὑπὸ τὸν ὅρον ἡ Ἰταλία νὰ δεχθῇ τὴν ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ παρὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων παρεχὴν ἐγγυήσεως περὶ ἀκεραιότητος τῆς Ἀλβανίας.

Ο ΦΑΝ ΝΟΛΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

ΡΩΜΗ, 1 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)— Ἡ «Τζορνάλε ντ' Ἰτάλια» δημοσιεύει τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Φὰν Νόλι, εὑρισκόμενος νῦν εἰς Βιέννην, ἑτοιμάζει ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, βοηθουμένος εἰς τὰς προσπαθείας του ὑπὸ τῶν Σερβῶν.

Δικαιολογῶν τὰς ἐνεργείας του ὁ Φὰν Νόλι, ἐδήλωσεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγῇ ἡ Ἀλβανία τοῦ Ἰταλικοῦ ζυγοῦ καὶ ὅτι σήμερον εἶναι προτιμότερος ὁ Σερβικὸς ἀντὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΣ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1. (Ἀσύρματος).—Ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐπιτροπὴ τοῦ Ῥάϊχσταγ θὰ συνέλθῃ τὴν Πέμπτην ἵνα συσκεφθῇ περὶ τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Βήματος τοῦ Σικάγου» 6000 Ἰταλοὶ στρατιῶται μετὰ 7 θωρακισμένων αὐτοκινήτων ἑτοιμάζονται ν' ἀποσταλοῦν εἰς Ἀλβανίαν. Ἐγνώσθη ὅτι ἀπεβιβάσθησαν εἰς Δυρράχιον 2400 στρατιωτικαὶ στολαί, 4 πεδινὰ καὶ 40 ὀρεινὰ τηλεβόλα, 50 αὐτοκίνητα καὶ μεγάλαι ποσότητες πολεμεφοδίων. Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ διοικοῦν τὴν φρουρὰν τῆς Σκόδρας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Νυκτεριναὶ ἀνακοινώσεις ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς διαψεύδουν τὰ ἀναγραφέντα χθὲς περὶ συγκεντρώσεως εἰς τὴν ἑλληνοαλβανικὴν μεθόριον Ἀλβανῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων ζητούντων νὰ διέλθουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν Ἀλβανίᾳ κατάστασιν, ἡ «Πολιτικα» τοῦ Βελιγραδίου δημοσιεύει δηλώσεις τοῦ τέως ἐμπίστου τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου κ. Καλούτση, καθ' ἃς ὀγκοῦται τὸ ρεῦμα κατὰ τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, ὅστις προέβη εἰς ἐπιστράτευσιν πολλῶν ἡλικιῶν χάριν τῆς προσωπικῆς του ἀσφαλείας. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν στρατευσίμων ἀποστέλλεται εἰς Δίβρον παρὰ τὰ σερβοαλβανικὰ σύνορα.

ΟΙ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΥΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΦΕΚΙΣΜΩΝ

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΣΥΝΕΧΙΣΕΩΣ

Ὑπὸ τῶν ἀντιβενιζελικῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ἐσχολιάζοντο ζωηρῶς τὴν νύκτα τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Παπανασταισίου ἐν τῇ ἐσπερινῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς συνταγματικῆς διατάξεως περὶ ἐκδικάσεως τῶν πολιτικῶν ἀδικημάτων συζήτησιν.

Αἱ διατυπωθεῖσαι θεωρίαι ὑπὸ τοῦ ἡγέτου τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως», αἱ ὁποῖαι προκαλέσαν τὴν ἐξέγερσιν τῶν βουλευτῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τὴν ἐκ τῆς συνεδριάσεως ἀποχώρησιν τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Τσαλδάρη, ἐχαρακτηρίζοντο ὡς ἔμμεσος πρόκλησις κατὰ τοῦ κόμματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῶν τουφεκισιῶν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἀντιληφθεὶς τὸ ἄτοπον τῶν ὑπαινιγμῶν τοῦ κ. Παπανασταισίου ἔδωσεν εἰς αὐτὸν καταλλήλως νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὀφείλει νὰ μὴ συνεχίσῃ αὐτόν, οὕτω δὲ καὶ ἀπεφεύχθη ἡ δημιουργία γενικωτέρου ζητήματος.

Ὑπὸ τῶν ἀντιβενιζελικῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων παρετηρεῖτο ὅτι δὲν εἶναι ἤδη ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὁ κ. Παναστασίου μετέρχεται ἀνάλογον στάσιν κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐτονίζετο δέ, μετὰ σχετικῆς δυσφορίας, ὅτι τὸ παράδειγμά του ἀκολουθοῦν καὶ ὡρισμένοι φίλοι του ὡς καὶ ἄλλοι τινὲς βουλευταί τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, ἐκ συστήματος ἐπίσης προκαλοῦντες, ὡς συνέβη κατὰ τὴν νυκτερινὴν συνεδρίασιν τοῦ σώματος.

Κατὰ τοὺς αὐτοὺς κύκλους, ἡ τηχὸν συνέχισις ὑπὸ τοῦ κ. Παπανασταισίου τῆς ἰδίας τακτικῆς, δὲν ἀποκλείει τὰ ἐνδεχόμενα τῆς δημιουργίας νέων ἐπεισοδίων ἐν τῇ Βουλῇ, τὰ ὁποῖα νὰ ἔχουν μοιραῖος ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς συνοχῆς τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

ΤΟ ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΚΡΕΜΕΖΗ

Κατὰ τὴν νυκτερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἔλαβε χώραν ζωηρὸν ἐπεισόδιον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Κρεμεζῆ, ὁ ὁποῖος ἀναπτύσσων τὰς ἐπιχειρήματά του ὑπὲρ τοῦ 62 ἄρθρου ἀνέτρεξεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1917 καθ' ἣν εἰδικὸν δικαστήριον ἐδίκασε τοὺς πολιτικούς.

Τὸ ἐπεισόδιον συνέβη ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. ΚΡΕΜΕΖΗΣ ὑποστηρίζων τὴν ὀρθότητα τοῦ ἄρθρου καὶ τὴν ἀποψιν καθ' ἣν τὰ πολιτικὰ ἀδικήματα πρέπει νὰ δικάζωνται παρὰ τῇ Γερουσίᾳ, ἀναφέρει τὸ 1917...

ΡΑΛΛΗΣ. Μὴ ἀναφέρεται τὸ παρελθὸν διότι δὲν σᾶς τιμᾷ.

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. Ἐπαναλαμβάνει τὰ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τοῦ 1917.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὴν ἄτιμον ἐκείνην ἐποχὴν κατηγορήθησαν πολιτικοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πατήρ του δι' ἐσχάτην προδοσίαν. Καταλήξας, λέγει, ὁ πατήρ μου εἰς τὸν τάφον μὲ τὴν πικρίαν τῆς κατηγορίας αὐτῆς.

Διαμαρτύρεται ἐπίσης ζωηρῶς καὶ ὁ κ. Δαρβέρης.

Ὁ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ συνιστᾷ εἰς τὸν ἀγορεύοντα κ. Κρεμεζῆν νὰ μὴ θίγῃ τὸ παρελθόν, διότι δὲν συντελεῖ εἰς τὴν κατασίγασιν παθῶν.

Οἱ κ.κ. ΡΑΛΛΗΣ, ΔΑΡΒΕΡΗΣ, ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ καὶ ΚΑΛΚΑΝΗΣ διαμαρτύρονται ἐντόνως καὶ ζωηρῶς φωνάζοντες ὅτι ὁ ῥήτωρ ἀνέξεται πληγάς.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. "Ολοι ἐπιδιώκομεν νὰ λησμονήσωμεν ἕνα ἐπαχθὲς παρελθόν.

ΡΑΛΛΗΣ. Καὶ ὅμως ἀναφέρεται τώρα μία ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ πατήρ μου κατηγορήθη ὡς προδότης.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὁ πατήρ σας προσέφερεν εἰς τὴν χώραν ὑπηρεσίας.

ΡΑΛΛΗΣ. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην αὐτοῦ.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν θὰ σᾶς ζητήσω ἄδειαν δι' αὐτὸ κ. Βουλευτά. Ἐπαναλαμβάνω δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ εἰπω ὅτι ὁ πατήρ σας προσέφερεν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν χώραν, φρονῶ δὲ ὅτι συζήτησις ὡς αὐτὴ μόνον ἀνίαν δίνει καὶ προκαλεῖ.

ΔΑΡΒΕΡΗΣ. Ἐκεῖθεν προκαλεῖται ἡ συζήτησις, (δεικνύει τὸν κ. Κρεμεζῆν).

ΡΑΛΛΗΣ. Εἰς ἡμᾶς ὅμως προξενεῖ ἀγανάκτησιν διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπαθον πρόσωπα ἐγγύτατα πρὸς ἡμᾶς εὑρισκόμενα.

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν ζητεῖ κανεὶς νὰ σᾶς περιορίσῃ τὰ αἰσθήματά σας.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἔχω ἀνθρωπίστικὰ αἰσθήματα διότι πρὶν γίνω βουλευτὴς ἤμην ἄνθρωπος....

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Καὶ ἀφ' ὅτου ἐγίνατε βουλευτὴς μήπως ἐπαύσατε νὰ εἶσθε ἄνθρωπος; Ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω.

Ὁ κ. ΜΟΛΗΣ κατέχων τὴν προεδρικὴν ἕδραν, ἐπειδὴ ὁ θόρυβος καθίσταται ὁλοένα ζωηρότερος κρούει τοὺς κώδωνας συνεχῶς.

ΡΑΛΛΗΣ. Οὐδεὶς κώδων θὰ μὲ κάμῃ νὰ σιγήσω. (Ἀναχωρεῖ τῆς αἰθούσης).

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. Ἤθελα νὰ εἰπω ὅτι ἡ τότε Βουλή....

Οἱ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ οἱ τῶν Ἐλευθεροφρόνων προεξάρχοντος τοῦ κ. Δαρβέρη διαμαρτύρονται ζωηρῶς καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ἐξέλθουν. Ὁ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ πηδᾷ ἀπὸ τὸ βῆμα λέγει χειρονομῶν: Εἶσθε πολὺ μικρὸς διὰ νὰ ὁμιλήσετε διὰ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα.

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. Δὲν ἐπίστευα ποτὲ τοιαύτη φράσις νὰ λεχθῇ ἀπὸ σᾶς.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ. Ἀφίσατε τοὺς περιττοὺς λόγους διότι δὲν ὠφελοῦν.

ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ, ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ, ΛΑΖΑΝΑΣ, ΔΑΡΒΕΡΗΣ, ΚΑΛΚΑΝΗΣ καὶ ἄλλοι Λαϊκοὶ καὶ Ἐλευθερόφρονες πλησιάζουν πρὸς τὸ βῆμα καὶ καλοῦν τὸν κ. Κρεμεζῆν νὰ κατέλθῃ.

ΚΡΕΜΕΖΗΣ. Ἀφήσατέ με, κύριοι, νὰ τελειώσω, νὰ ἰδῆτε τί θέλω νὰ εἰπω. Δὲν διενοήθην νὰ θίξω πρόσωπα.

ΣΟΦΟΥΛΗΣ. (Ἐκ τῶν ὑπουργικῶν ἐδωλίων πρὸς τὸν κ. Μόδην). Κύριε ἀντιπρόεδρε περιορίσατε τὸν ῥήτορα.

Ὁ κ. Μόδης πρὸ τοῦ ἀτελειώτου θορύβου δηλοῖ ὅτι διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 10 λεπτά.

Διακρούσης τῆς διακοπῆς οἱ βουλευταὶ μέσον συνηθροισμένοι περὶ τὸ βῆμα καὶ συζητοῦν ζωηρῶς. Ὁ κ. Κρεμεζῆς ἐπαναλαμβάνει ὅτι οὐδένα ἤθελε νὰ θίξῃ, ὅσα δὲ εἶπε τὰ εἶπε διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἐπιχειρήματά του καὶ νὰ καταδείξῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθοῦν ὅσα ἔγιναν εἰς τὸ παρελθόν.

ΤΑ ΡΕΠΟΡ

Ἐκανονίσθησαν χθὲς αἱ ὁριστικαὶ συμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων. Οἱ μεταφορικοὶ τόκοι (ρεπὸ) ἦσαν σταθεροί, διαταινιανθέντες μεταξὺ τῶν 6—12 ο)ο. Ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐσημειώθη ντεπὸ 5 μονάδων.

ΤΙΜΑΙ ΧΡΥΣΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Ἡ χρυσῆ λίρα Ἀγγλίας εἶχε χθὲς 375.50 ἀγ. καὶ 376.50 πωλ. Ἡ χρυσῆ λίρα Τουρκίας 334.50 ἀγ. καὶ 336.50 πωλ. Τὸ Ἐκοσάφραγκον 293.50 ἀγ. καὶ 294.50 πωλ. Τὸ χρυσοῦν Δολλάριον 75.50 ἀγ. καὶ 76.50 πωλ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερδ.	Παρισίων	Ρώμης	Βερολίν.	Πράγας	Βιβλιογρ.	Βρυξέλ.	Βουκουρ.	Κλεισ.
Δραχμή	—	376.—	—	—	—	0.33	0.279	—	0.443	0.784	—	—	248
Στερλίνα	376.—	—	4.856	25.25	12.139	124.02	104.05	20.40	164.—	278	34.945	770.—	952
Δολλάριον	77.42	4.8568	—	—	—	25.534	—	—	53.—	—	—	—	—
Ἐλβετικὸν Φρ.	14.89	25.25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ὁλλανδικὸν Φρ.	30.37	12.139	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Γαλλικὸν Φρ.	3.03	124.02	2.913	20.05	21.08	—	0.82	—	1.48	1.94	—	—	—
Λιρέττα	3.755	104.05	4.202	21.97	—	1.16	—	—	—	—	—	—	—
Μάρκον	18.35	20.40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Κορ. Τσεχ.	2.292	164.—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Δηνάριον	1.362	276.—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Βελγικὸν Φρ.	10.76	34.945	13.91	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Λέϊ	0.482	770.—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	203	—
Λίρ.Τουρκίας	39.25	952	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ἐκ τῆς Γεν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ συνῆλθον, κατὰ τὰ προαγγελθέντα, χθὲς τὴν 3 1)2 μ. μ. εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς σύσκεψιν παραταθεῖσαν μέχρι τῆς 6 μ. μ.

Ἡ σύσκεψις κατηναλώθη ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀπαιτούντων ἰδιαιτέραν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν καὶ διάκρισιν τῶν λοιπῶν τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιψηφισθοῦν ἄθρως. Ἐξητάσθησαν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ 57 μέχρι τοῦ 65 ἄρθρου, ἀναφερόμενα ὡς γνωστὸν εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Γερουσίας.

Ἡ σχετικὴ συζήτησις ὑπῆρξεν εὐρεῖα καὶ ζωηρά, περιστραφεῖσα κυρίως εἰς τὸν χαρακτῆρα ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ δοθῇ, ὑπὸ τὰς κρατούσας σήμερον ἐν Ἑλλάδι πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, εἰς τὸ δεύτερον νομοθετικὸν σῶμα.

Συνεζητήθη δηλαδὴ ἀναλυτικώτερον, ἐξ ἀφορμῆς τῶν διϊσταμένων γνωμῶν ἑκάστου κόμματος ὡς πρὸς τὴν Γερουσίαν—ἡ διαφορὰ τῶν ὁποίων ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀοριστίαν τῶν γενικῶν ἀρχῶν περὶ τοῦ σώματος τούτου—κατὰ πόσον ὁ ἐπικρατέστερος χαρακτὴρ τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος πρέπει νὰ εἶνε πολιτικὸς, ὁπότε βεβαίως τοῦτο δύναται νὰ ἔχῃ, ἐξ αὐτοῦ τοῦ χαρακτῆρός του, τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς. Ἢ ἐὰν ἡ Γερουσία πρέπει νὰ ἔχῃ μᾶλλον κοινωνικὸν χαρακτῆρα, ὀργάνου τῶν ἐπαγγελματικῶν ἰδίᾳ τάξεων καὶ ρυθμιστοῦ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων κοινωνικῶν συμφερόντων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συζήτησις ἔφερεν εἰς ἀντιπαράταξιν τὰς γνωστὰς κομματικὰς ἀπόψεις ἑκάστου τῶν ἡγετῶν ἐπὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, περιλαμβανομένας εἴς τε τὰς προγραμματικὰς αὐτῶν δηλώσεις καὶ εἰς τὰς ὑποβληθείσας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν σχετικὰς προπολογίας ἐνὸς ἑκάστου κόμματος.

Ἐκ τῆς συζητήσεως διεπιστώθη ἡ ὑφισταμένη δυσχέρεια πρὸς ἐπίτευξιν συμφωνίας, δεδομένης τῆς ἀντιθέσεως τῶν οἰκείων προγραμματικῶν κατευθύνσεων ἐν προκειμένῳ. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, προετάθη ὅπως συνοψισθοῦν αἱ γενικαὶ μόνον διατάξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν προορισμὸν καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς Γερουσίας καὶ ἐπαναδιεζητηθοῦν, αὐταὶ μόνον, εἰς νέαν σύσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν γενικῶν διατάξεων, καθοριζομένων ἤδη εἰς τὸ 57 ἄρθρον, θὰ ἀποφασισθῇ καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων ἄρθρων—ἀπὸ τοῦ 57ου μέχρι τοῦ 65ου—ὅσον ἀφορᾷ τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος.

Ἐν συσχετίσει πρὸς τὸ περὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας γενικὸν ἄρθρον ἐγένετο συζήτησις καὶ ἐπὶ τῆς μεταβατικῆς διατάξεως, τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὸ ἄρθρον 115, διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς πρώτης Γερουσίας.

Λόγῳ καὶ τῆς ἐν προκειμένῳ ἀντιθέσεως γνωμῶν, προετάθη ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ ὅπως ἐπιζητηθῇ, εἰς νέαν σύσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν, ἡ ἐξεύρεισις βάσεως συμφωνίας ὡς πρὸς τὰς γενικὰς μόνον ἀρχὰς τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας, αἱ ὁποῖαι καὶ νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ Σύνταγμα. Αἱ δὲ εἰδικαὶ λεπτομέρειαι (ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν γερουσιαστῶν, τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, τὴν διάρκειαν τῆς θητείας, τὴν διαδικασίαν τῆς ἀνανεώσεως τοῦ σώματος κλπ.) ν' ἀφεθοῦν ὅπως κανονισθοῦν διὰ νόμου.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐπεξηγῶν τὴν ἀποψίν του, ἐτόνισεν ὅτι διὰ τοῦ προτεινομένου τρόπου ἡ Βουλὴ θὰ δυνηθῇ νὰ προχωρήσῃ συντόμως εἰς τὴν ἐπιψήφισιν καὶ τὴν κύρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος, ἔχουσα νὰ συζητήσῃ μόνον ἐπὶ τῶν γενικῶν διατάξεων τῆς Γερουσίας διὰ τὰς ὁποίας, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν, ὑποτίθεται ὅτι δὲν θὰ προκληθοῦν μακραὶ συζητήσεις. Ἡ Βουλή, κατόπιν, θὰ δυνηθῇ διὰ νόμου, συμφώνως πρὸς τὴν ἀποψιν τοῦ κ. Μεταξᾶ, νὰ καθορίσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος, ἐν καιρῷ πάντοτε, ἐφ' ὅσον τὸ ζήτημα δὲν θὰ ἐπείγῃ πλέον, μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν καὶ κύρωσιν τοῦ Συντάγματος.

Πρὸς τὴν ἀναφερομένην ἀποψιν συνεφώνησεν, ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἀντέκρουσε δὲ ταύτην ἰδιαιτέρως καὶ διὰ μακρῶν ὁ κ. Παπαρρήγας, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἀπὸ πολιτικῆς ἰδίας ἀπόψεως ἐπιβαλλομένην ἀνάγκην ὅπως τὰ τῆς ἐν γένει συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῆς Γερουσίας καθορισθοῦν ἐν τῷ Συντάγματι καὶ κατοχυρωθοῦν δι' αὐτοῦ.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας, ἐσταμάτησεν ἡ περὶ Γερουσίας συζήτησις, ἡ ὁποία κατὰ τὰ προαναφερθέντα θὰ συνεχισθῇ εἰς νέαν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Διὰ τὸ 119 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὡς ἀνεκοινώθη, δὲν ἔγινε συζήτησις.

ΕΘΙΓΗ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, εἰς τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἔγινε δι' ὀλίγων συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦντος ζητήματος τῶν ἀποτάκτων.

Ἡ συζήτησις, κατὰ τὰς γενομένας ἀναποινώσεις, περιωρίσθη μόνον εἰς ἀνταλλαγὴν σχετικῶν γνωμῶν, μὴ ἐπεκταθεῖσα εὐρύτερον, ἐφόσον ἐκρίθη ὅτι ἡ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἐπεβάλλετο διὰ χθὲς τοὐλάχιστον, δεδομένου ὅτι τὸ συμβούλιον ἐπαναφορᾶς συνεχίζει αἰσέτι τὰς ἐργασίας του. Ἐξ ἄλλου δέ, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, λόγῳ τῆς ἀρξαμένης ἐν τῷ μεταξὺ συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἐπείγοντο νὰ προσέλθουν εἰς αὐτήν.

Ἀπεφασίσθη πρὸς τοῦτο ὅπως συγκροτηθῇ εἰδικὴ σύσκεψις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν διὰ τὴν λῆψιν τελικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀποτάκτων. Ἡ σύσκεψις ὡρίσθη διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, ταύτην δὲ θὰ ἐπακολουθήσῃ συνεδρίασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν θὰ κυρωθοῦν διὰ πρακτικοῦ αἱ ληφθησόμεναι ἀποφάσεις διὰ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

*Ὁπωσδήποτε, καθ